זרע קודש — נח

איש צדיק תמים היה בדורותיו כו' עיין באלשיך שהקשה למה לא כתיב בדורו כמ"ש חז"ל אלו היה בדורו של אברהם אבינו ע"ה כו' וי"ל כי דרך הצדיקים לעבדו ית' בכל כחותם הנכללים בהם שהם יוצאי יריכם כמ"ש יוצאי ירך יעקב כו' ולכל הנכללים בו פועל בקבלתו עומ"ש שאח"כ בהיותם בפרטיות יקבלו ג"כ עומ"ש בשלימות ובנח היה נכללים כל ישראל שממנו נבנה העולם ותמצא רמז שנח איש צדיק תמים ר"ת גי' ישראל וז"ש שהיה צדיק תמים בכל דורותיו שנכללים בו וז"ש את אלקים התהלך נח שפעל השראת והתפשטות השכינה ע"ד והתהלכתי בתוכם שהוא לשון טיול והתפשטות:

א"י נח איש צדיק תמים היה כו' כי כתיב תמים תהיה עם ה' אלקיך כי הנשמה הוא חלק אלקי ממעל וכתבנו במ"א שזהו נקרא אלקיך אלקות שבך והחלק זה צריך לראות לדבקו בשרשו הוא ית' הכולל כל חלקי אלקות שבכל נשמות ישראל והוא א"ס בהוב"ש וצריך האדם לראות שלא יהיה עוונותיו מבדילין בינו לבין אלקיו ית' רק ידמה צורה ליוצרה שידמה מדותיו לו ית' כמ"ש חז"ל הדבק במדותיו ועי"ז יהיה דבק בה' וז"ש תמים תהיה עם ה' אלקיך שידבק ויתמם החלק אלקי הנשמה שבו שנקרא אלקיך לו ית' וכן היה נח צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח שהיה מדביק חלק אלקי שבו עם אלקים והיה מתמם ומחבר החלק אלקים ית' שהוא הכללות מחלקים הנ"ל שתמים תהיה עם ה' יהיה תמים אלקיך האלקות שבך שלא יהיה פרוד ח"ו ביניהם וכן היה נח אף שאחז"ל אלו היה בדורו של אברהם כו' הענין כי כתיב ויקרא שמו נח לאמר זה ינחמינו כו' שהיה לו לתקן חטא אדה"ר ואח"כ לא נתקן על ידו בשלימות רק ע"י אברהם אבל באמת היה צדיק גדול מאוד שהכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולזה מרמז התיבה על אות למ"ד כי היה בתיבה תחתים שנים ושלישים דוגמת אות למ"ד שבה תלת פרקין וכן נדרש פסוק מגדול עוז שם ה' בו ירק צדיק ונשגב על האות למ"ד וכן על התיבה כמ"ש חז"ל והנה כתיב בס"י המליך אות למ"ד וקשר לו כתר וברא בו תשרי בשנה ומזל מאזניים כי הלמ"ד הוא דוגמת הלשון של המאזניים שהוא המכריע את המאזניים ולכן תמצא שמדות התיבה שהם שלש מאות אורך התיבה וחמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה הם אותיות לשון מורה על לשון המאזניים הנ"ל מורה שהכריע נח כל העולם לכף זכות והמשיך חסדים גדולים מאוד כי אף שהיה המבול היה חסד גדול ולכן מבול גי' חסדו שזהו היה חסד גדול שנאבדו הרשעים האלו מן העולם שהם היו חכמים גדולים בחכמת חיצונית והיה ח"ו מטעים את העולם בחכמתם הגדולה אחר כפירה בה' ח"ו ונח היה חכם גדול בקדושה ולכן כתיב אלה תולדות נח וכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם שהיה חכם גדול בחכמת בריאת שמים וארץ והיה מאמין גדול בה' ולכן הצילו ית' והרשעים הכופרים נאבדו ואז היה נייחא לפניו ית' באבוד רשעים והצלת הצדיקים וזהו אלה תולדות נח נח שעשה נייחא לפניו ית' בצדקתו הגדולה:

וידבר אלקים אל נח לאמר צא מן התיבה במדרש כתיב הוציאה ממסגר נפשי זה כח שהיה סגור בתיבה כו' היה נח מתפלל כו' רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו כי בתיבה היה נח רואה אור כל העולמות כי נשתנו סדרי בראשית וכביכול כמו העושה כלי ומשניהו מכמות שהיה לעשותו בתיקון יותר ומחזיר הכלי לחידושה להתחדש פעם אחרת כן היה מאירים בתיבה כל העולמות שהאירו במעשי בראשית רק שהאור נתצמצם בתיבה בחסדו ית"ש כמו שבדדי האשה יש נקב קטן מאוד שלא ישפוך החלב מבלי מיץ התינוק ולא יהיה כח בהתינוק לקבל חיותו מהדד כי לא יהיה יכול לסבול רבוי החלב וכן ריבוי השמן מכבה הנר כן בבריאת העולמות אותן העולמות שקבלו שפע יותר מהראוי לכחם לא יכלו לסבול ואמר ית"ש דין הנין לי ודין לא הנין לי ולכן בהתחדשות הבריאה ע"י המבול שהיה כעין התחדשות הבריאה נתצמצם השפע לצורך חסד הגדול שיהיה קיום לבריאה ומזה הצמצום שהוא בחי' אלקים תמו ונכרתו הרשעים דוגמת הגו סיגים מכסף ויצא לצורף כלי שלא יהיה בו פסולת ולכן מבול גי' חסדו כי היה חסד גדול באיבוד הרשעים וצריך להודות לו ית' ע"ז שכרת את דור המבול שאלמלא היה בתערובות אנשי העולם לא היה אפשר להיות קיום לאומה הישראלית מחמת גודל טומאתם ולא היה יכול אברהם להיות בעולם על הבחינה שהיה רק כשהי' נכרתים הרשעים הללו מקודם ואח"כ היה תיקון העולם ע"י אברהם כמ"ש בהבראם באברהם ואח"כ מה שלא היה עדיין בירור גמור ולא נתקן עדיין נתקן אח"כ ע"י שהכניסנו ית"ש בכור הברזל במצרים להוציא הטוב מפסולת וז"ש צהר תעשה לתיבה כי מילוי אלקים בההי"ן גי' צהר כי שם אלקים מורה על מדה"ד וצמצום ועכ"ז כל הרחמים גנוזים שם ומגיע אור ממנו ולכן נקראת אימא כי אנו רואין בתרנגולת ושאר העופות ההולכים עם בני' הקטנים מסככת בכנפי' על בני' וכשבא אחד לקינה ליטול מבני' מכה אותו בכנפי' נמצא שכנפי' משמש רחמים לבני' ודין להבאין להרע לבני' כן בחי' אימא עילאי נקרא אלקים בחי' צמצום ובאמת הצמצום היה רחמים גדולים ולכן מבחי' אלקים הזה נמשך השפע דרך צמצום להתיבה בחי' צהר תעשה לתיבה (כנ"ל בפי' צהר תעשה לתיבה) וי"ל עוד הפי' צהר תעשה לתיבה להמשיך השע"נ וג"כ דרך צמצום גדול כי השע"נ נמשכין משם אלף למד ב"פ אלף למד גי' ש"ע בחי' הארת תרין תפוחין קדישין מפנים העליון וב"פ פנים עה"א וב"כ גי' ש"ע וז"ש פנים בפנים דבר ה' עמכם שהיה אז התגלות השע"נ והשע"נ שנמשכים משם אל הוא ג"כ ע"ד הנ"ל בשם אלקים כי חסד אל כל היום ומרומז בו ג"כ חוזק וגבורה שהיא בחי' צמצום כי אל הוא מלשון אילי הארץ שהוא לשון חוזק ולכן יש בחי' הסתרת פנים וגם זה לצורך חסד גדול שיהיה אח"כ כמ"ש חז"ל אסתר מן התורה מנין דכתיב ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא שהיה צמצום ובחי' הסתרת פנים של הארת שע"נ שבאמת היה מאירין השע"נ רק שהיה בהסתרה ואח"כ נתגלה הארתם וליהודים היתה אורה ונתגלה אח"כ החסד הגדול וכן בתיבה היה הארת פנים העליון השע"נ ולכן הי' קומתה שלשים אמה וארכה שי"ן ורחבה חמשים גי' ש"פ ועם ג' כוללים גי' ב"פ אל במילוי עה"א וכולל גם ש"פ גי' ב"פ אלף למד עם ששה אותיות וד' תיבות רק שהיה בהסתרת פנים בתיבה וע"י צמצום גדול וז"ש צהר תעשה לתיבה פי' אור תמשיך רק בצמצום בחי' שם אל ושם אלקים כנ"ל שגי' צהר ואל אמה בחי' אימא עילאי תכלנה מלמעלה תכלנה לשון כלתה נפשי לשון תשוקה שתהיה תשוקתך לתשובה בחי' אימא

עילאי שיש בה נש"ב נגד רוחב התיבה וז"ש במדרש הוציאה ממסגר נפשי זה נח שהיה סגור בתיבה ור"ת "הוציאה "ממסגר "נפשי ר"ת המן לרמוז שבימי מרדכי במעשי המן ועניין נח בתיבה היה בבחי' אחת בחי' הסתרת פנים כנ"ל ומ"ש חז"ל שהיה נח מתפלל רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו ר"ל שלא יתפשטו אליו יותר ממה שבכח לקבל כמשל הנקב בדדי האשה שבלא נקב קטן לא הי' לו כח לינק כנ"ל וצריך צמצום לצורך חסד גדול כנ"ל ודרך הצדיקים מבקשי ה' מוצאין גם בזה טובת ה' ית"ש הגם שהשי"ת כביכול בהסתרת פנים שמורה דין ועי"ז נתגלה ההסתרה ההוא שית"ש מסתתר ופועל יש שמה טובות והאור מתגלה כנ"ל בענין אסתר וז"ש על זאת יתפלל כל חסיד אליך שיבקש גם בהסתרה החסד ונקרא חסיד וע"ד הנ"ל הפי' ג"כ וישאר אך נח כי אך גי' שם אהי' שהוא חסד גדול ואך הוא ג"כ לשון הכאה כמ"ש ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ כי משם אהי' הנ"ל שגי' אך נשפע גבורות קשות על אוה"ע רק אך טוב לישראל ומחסד וגבורה שמרמז בשם אהי' כנ"ל גבר עלינו חסדו והגבורות והדין בא משם על אוה"ע המצירים לנו ולכן במצרים שהי' צריך שיהי' חסדים לנו וגבורות על מצרים אמר ית"ש אהי' אשר אהי' כו' אהי' שלחני אליכם וכן בענין המבול יהי' חסדים משם אהי' כנ"ל שמבול גי' חסדו בהכרת רשעים וכעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם זה נח כמ"ש ז"ל במדרש:

(ללקוטים)ויאמר ה' לנח צא מן התיבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך במדרש הה"ד לכל זמן ועת לכל חפץ זמן הי' לו לנח לכנס אל התיבה דכתיב ויאמר ה' לנח בא אל התיבה וזמן הי' לו לצאת דכתיב כו' להבין איזה סמיכות יש לכאן הפ' הזה וגם פי' הכתוב לכל זמן ועת מת זה שינוי הלשון והכפל י"ל שהוא ע"ד שפי' ואני תפלתי לך ה' עת רצון שאנו מתפללין לך שיהי' העת שהי' רצון שלך כי כשעלה ברצונו הפשוט ית"ש לברוא העולם כדי להטיב לנבראים כי עלה לפני רצונו התענוג שיקבל מעם ישראל ואנו מבקשין שיתגלה העת הזאת שיהי' הרצון הזה שעיקר ההטבה והתענוג הקדוש הזה תהי' לע"ל וזאת הוא התפילה שיהי' העת שיהי' התענוג הזה והטבה הזאת שבזה הי' רצון הקדום ית"ש לברוא העולם והנה באמת אצלו ית"ש עבר ועתיד והוה שווין כי הוא הי' הוה ויהי' ואין בעולמות עליונים התחלקות הזמנים כי שם למעלה מן הזמן ואין שייך לומר עבר או עתיד רק התפילה שלנו הוא שיהי' נגלה לנו שאנו תחת הזמן ויש אצלינו עבר ועתיד ולכן אנו מתפללין על העת הזה והנה עת הוא בחי' שלמעלה מהתחלקות הזמן כי ברגע מצינו שאמרו ז"ל וכמה רגע כו' נמצא שיש להרגע זמן וגבול משא"כ עת אין שום גבול להזמן ההוא שנקרא עת כי הוא מה שלמעלה מהזמן כי העת הוא ממוצע ביניהם כי מורה על זמן ואינו זמן ידוע ועת גי' י"פ הוי' וי"פ אהי' כי שם אהי' מורה קודם הבריאה שאמר ית"ש אברא נבראים ואהי' להם לאלקי' ושם הוי' הוא מורה כי ית"ש מהוה כל הויות ומחי' אותם והבחינה הנ"ל שהוא מחבר את עולמות שלמעלה מהזמן להזמן הוא נקראת עת שגי' י"פ הוי' ואהי' מורה על התחברות שם אהי' שקודם הבריאה והזמן לשם הוי' שמורה על הבריאה כביכול שמהוה כל הויות והתחברות השמות הללו בכל העשרה מאמרות שנברא בהם העולם כי אמר יתברך שמו אהי' לאלקי' ואברא נבראים וברא בהרצון זה העולם בעשרה מאמרות ומהוה כל הויות ולכך אנו מתפללין כנ"ל שיהי' עת רצון שיהי' המשכת השפע מהרצון בהתחברות השמות אלו הוי' אהי' בכל העשרה מאמרות והנה יש עוד שפע שמשפיע ית"ש בזמן שמתגלה ההשפעה גם בבחינה של מטה מן הזמן כי עת הנ"ל כבר אמרנו שהוא מה שלמעלה מהזמן וזמן הוא מה שלמטה מן הזמן כי זמן גי' מילוי הוי' במילוי שגי' מ"ה ומילוי שגי' ב"ן וזה מורה על התמלאות שם הוי' בחסדים ומשפיע מחסדיו למדת מלכות שהיא הנהגת עולמו מלך במשפט יעמיד ארץ ולכן אנו מברכין ברגל שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה כי אז הניסים הי' תחת הזמן ולכן אנו מברכין ברכת זמן והנה התיבה היתה מרמזת להשפעתו ית"ש לעוה"ז וסוגר אותנו ממים הזידונים המסבבים אותנו וית"ש סוגר אותנו מכל צד והנה בתיבה כתיב שאמר לו ית"ש ופתח התיבה בצדה תשים ולמעלה הי' חלון התיבה זהו צורת מ"ם פתוחה שלמטה פתוח ולמעלה ג"כ במקום חיבור הו' להאות דוגמת חלון וזהורומז להשפעתו ית"ש לנו דרך החלונות והפתחים והחלון רומז להשפעתו ית"ש לנו ממדת "נוצר "חסד "לאלפים ר"ת חלן וכשגברו המים הי' סוגרים החלונות והפתחי' ויסגור ה' בעדו רומז למ"ם סתומה וזהו רומז למ"ם סתומה דלמרבה המשרה שהמ"ם שהי' ראוי להיות פתוחה ג"כ סתומה וכ' בס' שמ"ם פתוחה בחי' אשה ומ"ם סתומה בחי' בתולה ולעתיד שיקבל ית"ש תענוג תמיד מעם קרובו יהי' בחי' מ"ם סתומה כבתולה החביבה על בעלה ויהי' אז בחי' בכל יום יהי' בעיניך כחדשים ועפ"ז מרמז התיבה כנ"ל וכשהי' נח בתיבה והי' בחי' מ"ם סתומה כנ"ל הי' נח ממשיך מחסדים המגולים העליונים כי באמת הי' המבול חסד גדול כי אם לא הי' אז נאבדים הרשעים הי' מחריבין העולם בדעתם וחכמתם הרעה ולכן מבול גי' חסדו ולכן אמרו ז"ל במדרש שאמר אברהם לשם בן נח מה הי' עבודתו בתיבה ואמר שהי' מפרנסין את כל הבריות ועוסקין בזה שבזה ע"י חסד שעשו הי' ממשיכים חסדים העליונים וז"ש במדרש לכל זמן ועת כי בחי' זמן הי' כשהי' נח בתיבה כמ"ש במדרש הנ"ל זמן הי' לו לנח לכנס אל התיבה כי כשהי' בתיבה והי' החלון והפתח סתום והי' ההשפעה לא בהתגלות כ"כ רק שנשמר מהמים זהו רמז למה שית"ש משפיע לנו אף עתה להשמר ממים הזידונים ולשמור אותנו מכל הרוצים להרע לנו ומכרית את הרשעים הקמים עלינו ולעתיד שיתגלו החסדים יהי' בבחי' עת כנ"ל שיתגלו החסדים העליונים מבחי' שלמעלה מהזמן והוא בחי' יציאה מן התיבה ויתיחדו שמות הוי' ואדני גי' צ"א וז"ש צא מן התיבה אתה ואשתך ובניך [עיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים] לכל המעש"ט שעשה וכן לעתיד יתגלו האורות ממצות וענפי מצות ושפיר דרש המדרש לכל זמן ועת על ענין ביאת ויציאת נח מהתיבה כנ"ל:

מ"ש ז"ל שאברהם גדול מנח י"ל שנח הי' מעלה החטא לנו"ן שערי תשובה חטא נון ר"ת נח והנה יש צדיק שמסייעין אותו תחילה ע"ד השיבנו ה' אליך ונשובה ויש צדיק שמתגבר מעצמו תחילה ע"ד שובו אלי ואשובה אליכם. עבודת נח הי' העיקר כהיתוך זהב בתוך כור להוציא הפסולת כן על ידו נתבערו רשעים מן העולם ע"י המשכתו מעולמות עליונים דינים עליהם ונשאר העולם נקי מהם: